

bekræftede det — det er rigtigt nok, det kunde der ogsaa være Grund til —, og med den Evne, Ministeren har til at finde passende Udtryk, sagde han bagefter: denne flabede Kritik. Jeg har ikke den samme Evne som Ministeren til at finde de træffende Ord i alle Forhold, og jeg beder derfor den højtærede Minister undskyldte mig, naar jeg kom til at sige, at en Mand er en Mand, og en Mand maa staa ved sit Ord.

Op for at nu ikke hele denne Historie skal blive ganske camoufleret, ønsker jeg overfor den højtærede Minister at redegøre for hele dette Forhold. Efter at vi havde faaet Lærlingeloven i 1921, og efter at vi havde faaet Loven om Lærlinges Uddannelse i Bagerivirksomheder og Loven om unge Menneskers Arbejde i Transportvirksomheder, viste det sig, at der var nogle Uoverensstemmelser, som burde rettes, og der blev da af den daværende Indenrigsminister nedsat et Udvalg til at foretage en Sammen- dragning af disse Bestemmelser, saaledes at de blev ensartede, en Kodifikation, som det kaldes. Dette Udvalg har arbejdet og afsluttet sit Arbejde i Fjor.

Der var i Begyndelsen af Arbejdet Uoverensstemmelse, det er rigtigt, men man bøjede sig fra begge Sider og kom til en Overenskomst, ikke alene om en Betænkning over Udvalgets Arbejde, men om et fuldfærdigt Lovforslag til Ministeriet.

Nu har den højtærede Minister naturligvis ikke Pligt til at bøje sig for, hvad et Udvalg eller en Kommission indstiller. Men een Ting maa dog være givet, at naar den højtærede Ministers Meningsfæller, naar Politikere af alle Partier, som har siddet i dette Udvalg, og naar de særlig sagkyndige enstemmigt har afgivet en Betænkning, saa maa Ministeren, hvis han vil tænke sig at faa sit Lovforslag gennemført, følge deres Indstilling. Det kan ikke omdisputeres; hvis den højtærede Minister havde tænkt sig at faa gennemført et Lovforslag, maatte han følge den Indstilling, som var afgivet og underskrevet af samtlige Udvalgsmedlemmer. Jeg har ikke bebrejdet den højtærede Minister, at han har indstillet en anden Ordning, men skulde der være Udsigt til at faa gennemført et Lovforslag, maatte han dog have fulgt det, som selv hans Partifæller har været med til at indstille.

Men det, jeg rettede min Kritik imod, var, at Ministeren senere i dette Interview sagde, at vi havde svigtet det, vi var gaaet ind paa. Mit Parti har fulgt mig i min Indstilling, og jeg staar fremdeles ganske fast paa det, jeg skrev under paa i Udvalget,

og vil være med til at gennemføre Lovforslaget paa det Grundlag.

Pitzner: Med Undtagelse af den korte Tid, det tog for den højtærede Minister at omtale den „antisociale Aand“, som var oppe, og som den højtærede Minister mente gav sig Udtryk gennem den af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og mig indbragte Henstilling fra Erhvervsorganisationerne, var jo den højtærede Minister meget elskværdig og afdæmpet i sine Udtalelser. Jeg vil dog gerne til den højtærede Ministers Udtalelser om den antisociale Aand sige, at mig bevidst vil Venstre og de Konservative ikke bort fra den sociale Lovgivning, vi har, men vi vil ikke gaa videre, før vi har meget nøje undersøgt, hvorledes den virker, og søgt Udvej til at faa forbedret Ting, som vi skønner det vilde være bedre at ordne paa anden Maade.

Den højtærede Minister udtalte sin Anerkendelse af, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen og jeg havde taget Sagen mere afdæmpet, end en vis Del af Pressen havde gjort. Dette ligger maaske delvis, som den højtærede Minister sagde, i, at vi er noget mere sagkyndige paa det Omraade, det drejer sig om, men maaske ogsaa i, at det ærede Medlem og jeg ikke hylder det, som kommer til Udtryk i den københavnske Vittighed: Hvorfor skal vi skændes? Her er jo Plads til at slaas! Jeg ser saaledes paa det, at det ikke er nødvendigt at bruge de ha-stemte Ord, fordi man er i Uoverensstemmelse med hinanden; der kommer jo efter dette en Udvalgsbehandling, hvor de Divergenser, der er Ministeren og os imellem og Partierne imellem, kan blive behandlet.

Den højtærede Minister vilde gøre opmærksom paa, at Forholdet allerede nu var det efter den bestaaende Lov, at Lærlingen har Ret til at faa sine Dagpenge i Sygdomstilfælde sammen med sin Løn. Men i det Forslag, som er fremsendt fra Organisationerne, er der foreslaaet en Ændring paa dette Punkt; det var derfor, jeg berørte dette.

Den højtærede Minister udtalte, at en Indskrænkning af Tilgangen til et Fag, hvor der var for mange Lærlinge — og der nævnte den højtærede Minister Bagerfaget og Frisørfaget —, vilde medføre, at der kom flere til de Fag, hvor der mangler Lærlinge. Ja, hvis det levende Materiale, som de unge Mennesker er, lod sig flytte som Brikker, kunde det være rigtigt nok, men saaledes er det jo ikke, og efter min bedste Overbevisning vilde Resultatet kun